Този документ е средство за документиране и не обвързва институциите

►**B**

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА

от 22 март 1977 година

относно улесняване на ефективното упражняване от адвокатите на свободата на предоставяне на услуги

(77/249/ЕИО)

(ОВ L 78, 26.3.1977 г., стр. 17)

Изменена с

		Официален вестник		
		№	страница	дата
►**M1**	Директива 2006/100/ЕО на Съвета от 20 ноември 2006 година	L 363	141	20.12.2006

Изменена с

►**A1**	Акт за присъединяване на Гърция	L 291	17	19.11.1979
►**A2**	Акт за присъединяване на Испания и Португалия	L 302	23	15.11.1985
►**A3**	Акт за присъединяване на Австрия, Финландия и Швеция	C 241	21	29.8.1994
►**A4**	Акт относно условията за присъединяване към Европейския съюз на Чешката република, Република Естония, Република Кипър, Република Латвия, Република Литва, Република Унгария, Република Малта, Република Полша, Република Словения и Словашката република и промените в учредителните договори на Европейския съюз	L 236	33	23.9.2003

▼B

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА

от 22 март 1977 година

относно улесняване на ефективното упражняване от адвокатите на свободата на предоставяне на услуги

(77/249/ЕИО)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност, и по-специално членове 57 и 66 от него,

като взе предвид предложението на Комисията,

като взе предвид становището на Асамблеята ([1]),

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет ([2]),

като има предвид, че съгласно Договора всяко ограничаване на предоставянето на услуги, основано на националност или на условията за пребиваване, е забранено след края на преходния период;

като има предвид, че настоящата директива предвижда само мерки за улесняване на ефективното упражняване на адвокатската професия под формата на предоставяне на услуги; като има предвид, че ще са необходими по-конкретни мерки за ефективното упражняване на правото на установяване;

като има предвид, че за да могат адвокатите да упражняват ефективно свободата на предоставяне на услуги, приемащите държави-членки трябва да признават като адвокати лицата, които упражняват тази професия в отделните държави-членки;

като има предвид, че тъй като настоящата директива се отнася единствено до предоставянето на услуги и не съдържа разпоредби относно взаимното признаване на дипломите, лицето, спрямо което се прилага настоящата директива, използва професионалното звание в държавата-членка, в която се е установило, наричана по-долу „държава-членка, от която идва чуждестранното лице“,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

1. Настоящата директива се прилага в рамките на предвидените от нея граници и условия за адвокатската дейност, упражнявана под формата на предоставяне на услуги.

Независимо от всичко, уредено в настоящата директива, държавите-членки могат да запазят за определени категории адвокати изготвянето на официални документи за придобиване на правото да управляват имуществото на починали лица или за учредяване или прехвърляне на права върху земя.

2. „Адвокат“ е всяко лице, което има професионална квалификация да упражнява професията си под някое от следните звания:

([1]) ОВ C 103, 5.10.1972 г., стр. 19 и ОВ C 53, 8.3.1976 г., стр. 33.
([2]) ОВ C 36, 28.3.1970 г., стр. 37 и ОВ C 50, 4.3.1976 г., стр. 17.

▼B

Белгия:	Avocat – Advocaat
Дания:	Advokat
Федерална република Германия:	Rechtsanwalt
Франция:	Avocat
Ирландия:	Barrister Solicitor
Италия:	Avvocato
Люксембург:	Avocat-avoué
Нидерландия:	Advocaat
Обединено кралство:	Advocate Barrister Solicitor

▼A1

Гърция:	διχηγόρος

▼A2

Испания:	Abogado
Португалия:	Advogado

▼A3

Австрия:	Rechtsanwalt
Финландия:	Asianajaja/Advokat
Швеция:	Advokat

▼A4

Чешка република	Advokát
Естония	Vandeadvokaat
Кипър	Δικηγόρος
Латвия	Zvērināts advokāts
Литва	Advokatas
Унгария	Ügyvéd
Малта	Avukat/Prokuratur Legali
Полша	Adwokat/Radca prawny
Словения	Odvetnik/Odvetnica
Словашка република	Advokát/Komerčný právnik

▼M1

България	Адвокат
Румъния	Avocat.

▼B

Член 2

С оглед упражняването на дейността по член 1, параграф 1 всяка държава-членка признава за адвокат всяко лице, посочено в параграф 2 от споменатия член.

Член 3

Всяко лице, посочено в член 1, приема професионалното звание, което се използва в държавата-членка, от която идва, изразено на езика или на един от езиците на тази държава, с указание за професионалната организация, която му е признала правото да упражнява

▼B

професията, или съда, пред който има право да се явява съобразно законите на тази държава.

Член 4

1. Дейностите, свързани с представителство на клиент в съдебно производство или пред публични органи, се упражняват във всяка приемаща държава-членка при условията, определени за адвокатите, установени в тази държава, с изключение на условията, които изискват пребиваване или вписване в професионална организация в тази държава.

2. При упражняването на тези дейности адвокатът зачита правилата на професионално поведение на приемащата държава-членка, доколкото не противоречат на задълженията му в държавата-членка, от която идва.

3. Когато тези дейности се упражняват в Обединеното кралство, „правила на професионално поведение на приемащата държава-членка“ са правилата на професионално поведение на „solicitors“, когато не се отнасят за „barristers“ или за „advocates“. В противен случай се прилагат правилата на професионално поведение за споменатите две групи адвокати. Въпреки това „barristers“ от Ирландия винаги се подчиняват на правилата на професионално поведение във Великобритания за „barristers“ и „advocates“.

Когато тези дейности се упражняват в Ирландия, „правила на професионално поведение на приемащата държава-членка“ са правилата на професионално поведение, които се отнасят до „barristers“, доколкото става дума за правила, които уреждат устните пледоарии в съда. Във всички останали случаи се прилагат правилата на професионално поведение за „solicitors“. Въпреки това „barristers“ и „advocates“, които идват от Великобритания, винаги спазват правилата на професионално поведение за „barristers“ в Ирландия.

4. За упражняването на дейности извън посочените в параграф 1 адвокатът отговаря на условията и правилата на професионално поведение на държавата-членка, от която идва лицето, без да се засягат правилата, независимо от техния източник, които уреждат професията в приемащата държава-членка, в частност несъвместимост на упражняването на адвокатска дейност с други дейности в съответната държава, професионална тайна, отношения с други адвокати, забрана адвокатът да представлява по едно и също дело страни с противоречиви интереси и реклама. Тези правила се прилагат само ако могат да се спазват от адвокат, който не е установен в приемаща държава-членка и до степента, до която спазването им е обективно оправдано от осигуряването на правилното упражняване на адвокатската дейност, достойнството на професията и зачитането на правилата за несъвместимост в тази държава.

Член 5

С оглед упражняването на дейностите, свързани с представителство на клиент в съдебно производство, всяка държава-членка може да изисква от посочените в член 1 адвокати:

— да бъдат представени пред председателя на съда и при необходимост пред председателя на съответната адвокатура в приемащата държава-членка в съответствие с местните правила или обичаи;

— да работят съвместно с адвокат, който упражнява професията пред съответния съд и при необходимост ще носи отговорност

▼B

пред този орган, или с „avoué“ или „procuratore“, които упражняват професията пред този орган.

Член 6

Всяка държава-членка може да изключи адвокатите, които работят по трудов договор в държавно или частно предприятие от упражняването на дейностите по представителство и защита на съответното предприятие пред съдебни органи, доколкото установените в съответната държава адвокати не могат да упражняват тези дейности.

Член 7

1. Компетентният орган на приемащата държава-членка може да поиска от лицето, което предоставя услуги, да докаже качеството си на адвокат.

2. При неизпълнение на действащите в приемащата държава-членка задължения, предвидени в член 4, компетентният орган на последната определя произтичащите от това последици в съответствие със своите правила и процедури, като за целта може да получи всякаква необходима професионална информация относно лицето, което предоставя услугите. Той уведомява компетентния орган на държавата-членка, от която идва лицето, за всяко взето решение. Тези уведомления по никакъв начин не променят поверителния характер на предоставените данни.

Член 8

1. Държавите-членки въвеждат в сила необходимите мерки, за да се съобразят с настоящата директива в срок от две години от нейното нотифициране и незабавно информират Комисията за това.

2. Държавите-членки съобщават на Комисията текстовете на основните разпоредби от националното законодателство, които приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 9

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.